

DISSERTATIONEM MEDICAM

De

MANIA,

Consensu

Gratiosæ Facultatis Medicæ,

In

Illustri Academia Lipsiensi,

PRO LOCO

In Eâdem, suo tempore, assequendo,

solenniter

fit

JOHANNES GOTHOFREDUS

BERGERUS, Med. Doct.

RESPONDENTE

FRIDERICO GOTHOFREDO Gluck

Numburgensi Misn.

Ad diem 3. Jul. M DC LXXXV.

In Majoris Ppum Collegii Auditorio Majori,
Horis ante- & pomeridianis.

LIPSIÆ

Literis JOHANNIS GEORGI.

LECTORI S.

Aniam dissertationis frons exhibet, affectum, inquam, ab aliis jam dudum excussum licet, excuti tamen identidem haud indignum. Exercet ille ægrotantium corpora, exercuit & medentium ingenia, ut complures eorum ad *θεῖον* confugerint aut in occultarum qualitatuum sese ibula receperint. Enimvero Democritus olim ad investigandam ejus causam, bilis naturam sedemque evisceratis diversorum animantium cadaveribus quæsierat. Contrà Abderiti irriserunt eum, i- pro infaniente habuerunt. At verò aperta hodiè snatura, notus & generationis locus, nec motus ob- rus extat, ignotâ tamen nihilominus hucusque ge- nâ Maniæ causâ, non nisi cum animalium spirituum, orum vitiata diathesin illa consequitur, indole ex- ofundo Democriti puteo hauriendâ demum. Ego, n hîc quid audeo, mitius Abderitorum illo iudicium ro. Posui, quod hâc ætate potui. Nil urgeo, am- abus potius ulnis sequar quemvis rectiùs sentien- tem, imò emendandarum conjecturarum operâ ipse defungar. Adjuvet
DEUS!

§. 1.

Non multum autem in dissertationis limine nominis op-
bimur scrutinio, quandoquidem genuinam ejus signifi-
cationem, cuius hodiè apertam, ista insuper etymologi derivatio
quâ ἀπὸ τῆς μαίψεσθαι, h. e. furere, desumi consuevit
penitissimè exprimit, & Latinis indè furor, nostræque ger-
manic Raserey oder Unsinnigkeit appropriatè dicitur. Missis proinde
nominalibus, in rei ipsius descensuri penetralia, definimus *Mania*
Delirium furiosum (seu cum furore & audaciâ) sine febre, ab irra-
tione & impetuoso ignitorum animalium spirituum motu proveniens.

§. 2.

Generis loco Delirium ponimus, quod maximè de sym-
ptomatis hujus, in quo læsa ratiocinatio nulli non manifestissimè pate-
sentiâ est, *limitatum* cum primis à conjunctis, furore, seu sævitate
se aliosque, & audaciâ sine febre, quibus à Phrenitide, quæ cum febre
& Melancholiâ, in qua metus ac mœroris plena sunt omnia, dis-
tinguitur.

§. 3.

Subjectum primarium sunt Spiritus animales, sensus illi & in-
tus artifices in corpore, quatenus à temperie genuinâ, puritateque
luciditate, in igneam naturam degenerant. Non autem hæc de
niori radiantis splendore, rationalis animæ affectio est, quia in se
nisi merus intellectus, sive lumen substantiale & intellectuale, adeo
ἀπὸ αἰσθητικῆς est ac stultescere nescia; sed sola id omne instrumenta
jus, Spiritus, sustinent, aut, si malis, corporea anima, morbis uti-
& amentię obnoxia, unde bruta etiam dicitur.

§. 4.

Hanc duabus constare partibus, flammeâ alterâ, in sangui-
ne gliscente, vitali, alterâ lucidâ, in cerebro nervisque lucente, senti-
vâ, ex subtilissimi Anglorum, *Tb. Willisii*, libro de anima brutorum
repeto, quas Spiritus vitalis & animalis nominibus à functionibus
suis Scholæ jam pridem adpositè appellarunt. Quanquam eni-
eâ naturæ necessitudine mutua spirituum opera conjuncta sint, ut
edendum perfectæ animalitatis actum unus sibi solus non suffici-

sed alter alterius amicam opem postulet : Ab isto tamen (vitali)
actiones magis sic dictas vitales, sicut ab hoc (animali) animales pro-
ximè dependere, & hæcenus apud plerosq; Medicorum receptum est,
& utriusq; Spiritus natura ac indoles oppidò evincit.

§. 5.

Vitalis namq; Spiritus non quidem nisi subtilissima, luminosa
& maximè activa sanguinis portio est, quæ ex utriusque lucidæ semi-
nalis parentum auræ confermentativâ connexionione in lymphatico
materni ovuli colliquamento primitus accensa, dum ex dicto jam se-
minali liquore, ceu radicali humido, idearum suarum ductu, partes
machinæ corporeæ format, formatas debiti nutrimenti præparatione
& adpositione auget, conservat & individuo vivido calore fulgoreq;
per vitam perfundit, exsequendis vitæ muniis nunquam non inde-
esse operatur. Tantò tamen lucis vestigiò, puritate, & temperatu-
râ in sanguine non emicat, ut & nobilioribus animæ functionibus,
quas animales vocant, præesse possit, cum igneæ flammæ, infestæ
animali regimini, majorem mixturam habeat, ut Dania illud clarif-
imum olim sidus, *Th. Bartholinus de homin. & brut. luce p. 324.*
loquitur.

§. 6.

In cerebro autem radians, & continuatâ hinc per nervos ema-
natione universum irradians corpus, animalis Spiritus purissimâ luce
plendet, temperieque pro animalium functionum ministerio aptissi-
mâ gaudet, qui è spirituosissimis lucidis vitalis flammulæ moleculis, à san-
guinis massâ intra cerebri secretis glandulas, & limpidissimæ harum
lymphæ exceptis vehiculo, sicque magis attemperatis, subtilisatis &
purioribus, nobilioribus redditis, generatus, dum per medullo-
sæ substantiæ quascunque agitur vias, hincque citissimâ per ner-
vosum systema undulatione, corpori cõexpansus, objectorum sen-
suum in sensuum organis impressiones recipit, ad eandem me-
dullam, tanquam emporium spirituum, menti offerendas defert,
eadem variè distingvit, componit, retinet, aut iterum pervolvit &
denuò exhibet, vel novas inde elicit, hujusque nutu motrices muscu-
lorum fibras variè impellit, sensuum & motuum, cum interiorum,
tum exteriorum, mentisque abstrusas edere functiones dicitur. *Con-*
fer. Nob. Sturmij phys. conciliatr. conamin. part. specialis. sect. post.

Has ut inculpatè obeat, genuinâ ejus indole opus est, ad quæ tria potissimum cum immortalis famæ Viro, *Dan. Sennerto, prax. c. 15.* requirimus. *Primò, ut temperatus, humidus, calidus qui sed vitali spiritu longè temperatior sit.* Cum enim vita validum, sus moderatum calorem requirerent, ideò, ne animalem regionem impetuosius perrumperet vitalis flamma, glandulosam cerebri substantiam non exterius tantum opposuit, sed interioribus etiam dullæ, spinalis quoque, recessibus, demonstrante *Cl. Malpighio, de cerebri cort. c. 1.* inseruit provida natura, non alium credimus in finem quam ut egredientes hinc vitales igneos Spiritus perpetuis unâ nascaturiens ærea lymphæ reciperet, attemperaret, & obeundis sic animalibus munis aptatas, veluti humidum ignem, sive in humili lymphâ, lucentem (uti liquidos in aquâ mechanica hodiè exhibet, de quibus *Ephemerid. Germ. annus 8.* consulatur) in medullam diffunderet substantiam. Ne verò nova hæc æstumes, en passant euntem magnum *Hippocratem*, qui postquam tum animantia omnia tum hominem ipsum, ex duobus, facultate quidem diversis, usu vero consentientibus, igne nimirum & aquâ, constare, prorsus ad recentiorum quorundam mentem, qui corpora cuncta vel proximè, vel remotè, ex aquâ solidari, spiritibus autem, qui igneæ indolis sunt, moveri ac vivificari asserunt, elegantissimè edocuit, ipsam tandem, ut contextu colligitur, sensitivam animam, cujus hypostasim animæ formant Spiritus, ex iisdem contemperatam ac commixtam esse, expressè pronunciat *l. 1. de Dieta: εὐερπεί δὲ, inquit, ἐς αὐθροῦν ψυχὴ πύρρος καὶ ὕδαρ* & *σύγκρητιν ἔχουσα, μίσην σαμάρων αὐθροῦν.* Irrepat autem in hominem anima, ignis & aquæ temperationem sortita, corporis humani portionem. Quod idem de perfectioribus etiam animantibus docens, & ex diversa ignis & aquæ commixtione, memoriæ ac prudentiæ diversitatem in hominibus deducens, inferius paulò eodem loco repetit, ut ex §. 17. ulterius patebit. *Secundò* requirimus, ut subtilis, purus, lucidus sit, quod *Galenus l. 7. de Hippocrat. & Plat. sent. c. 4. & comm. 4. in 6. epidem. t. 28* suo jam tempore docuit, & alios inter laudatus *Bartholinus l. c. l. 3. c. 1.* disertissimis demonstrat. Quâ omninò de causâ secretus sic sanguine & attemperatus in cerebri glandulis animalis Spiritus profun-

unctionum suarum exercitiò in amicissimâ lucis medullâ, ceu regiò
alatiò, confluit, & per ejusdem substantiæ nitidissima vasa, in uni-
versum emanat corpus, ut rerum icónas & impressiones determinato,
sed impervestigabili à nobis motu ac undulatione lumineque suò re-
cipere, & configuratione citissimâ per continuam hypostasim
speculanti in medullio cerebri animæ exactè ac distinctè repræsen-
tare, & reliqua hinc animæ munia laudabiliter exsequi valeat; ne in-
vinatus aut intemperatus non ad objectorum tantum à sensibus ex-
ternis oblatorum hinc depravatam receptionem, sed propriam quoq;
anomalam phantasmata sibi formet, tum animo, tum corpori exitio-
nis. Et ut liberè tandem, quod volumus in re arduâ & dubiâ, hîc ex-
ponamus, in certa purissimæ æereæ cerebri lymphæ cum lucidis vita-
li Spiritus particulis contexturâ, animalium spirituum hypostasim
constatam statuimus, freti Hippocratico isto, nec alienos adeò à nobis
habentes celeberrimos Medicos, *Willisium in Anat. cerebr. c. 19. p. 95.*
96. Bobnium in dis phys. 15. Wedelium in phys. med. sect. 2, c. 6. & il-
lustrem naturæ consultum, B. de Verulamio in augment. scient. p. 115.
p. 6. 3. Tertiò, ut ordinatè ac certò regulari motu influat, ac animæ
omnino morigerus sit, ne turbatiò istò dominari nesciat, aut frustrâ
dominetur superior anima.

§. 8.

Præsidet nimirum Mens & unita est corpori animalium spiritu-
um interventu, quorum hinc duplicem hîc annotari motum par est.
Imperatum unum, ex rationis pendentem nutu, quo radios istorum
actus superiores, pro libitu hæc moderatur & regit, sicque à bruto-
rum actionibus nostras distingvit: alterum proprium, ab ipsa eorum
indiciâ, & mobili, ab inditis sibi, aut impressis adventitiis directrici-
bus ideis, essentiâ procedentem. Hunc mentis directioni contrari-
um haud rarò videas, dum hujus imperio se subducentes Spiritus
non ad carnem tantum, ob intimiorem cum hac affinitatem, illecebras
voluptatesque, aut quosvis excessus sensuales alios seducunt homi-
nem, ratione pollentem, sed & planè insanire cum ratione ac brute-
re, quin inferiorem sæpè brutis reddunt, prout in maniacis & si-
mulacris horum, ebriis ac iracundis, observare datur. Ut adeò do-
lendus omninò (consideramus autem corruptam hominis conditio-
nem) sit ærumnosus mortalium status, quod divinæ originis sapientis-
sima

simā mens alligata sit sensitivæ huic animæ : Enti videlicet im-
concupiscentiis, illecebris & voluptatibus dedito, eiq; tam facile
sentiatur mens immortalis, quasi propria sui incuria jam æter-
dormiret, quæ *Helmontii* querela est, *tr. dem. id. §. 29.*

§. 9.

Ex quibus nunc expeditum satis est, *penitiores mania* Ca-
pervestigare; quarum *immediatam* in irregulari & impetuosō i-
torum animalium spirituum motu suprā posuimus. Hi namquē
natura sua temperati, humidi, puri, lucidi, sedati, functiones suas
cundum idéas in lumine eorum pictas, ad mentis dictamen, rite
dineque obeunt; sic intemperati, impuri, ignei, impetuoſi
non ad rationis tantum & sensuum exercendos actus inhabiles
sed excussō etiam istius regimine, propria conceptarum, sed co-
sarum idearum libidine ferinō motu quaquaversum feruntur
impetu, non aliter

Ac si carceribus se se effudere quadrigæ,

Addunt se in spatium & frustra retinacula tendens,

Fertur equis auriga, nec audit currus habenas :

Unde cogitationum impetuosarum tot æstus perpetui, to-
compositi mores, gestus feroces, loquacitas & similes inordinati-
tus, igneo spirituum genio respondentes resultant.

§. 10.

Causam mediatam proximiorē læsam animalium spirituum
contemperationem, cum *objecti*, tum *efficientis cause* vitio, asserim
Istud vitalis Spiritus constituit, ab exaltato & efferato Δ e Θ eque
gvinis vol. & depressis incoctisvè temperantibus liquidis lymph-
cis particulis evectus, liberior, impetuosior factus, qui inordinatō
ptu cerebri oras irruens, & intemperatus, impurus, glandulas
perrumpens, medullæ incolas, animales Spiritus, turbat, accendit
maniaco adaptat tumultui. Et ne de sanguinis hac constituti-
multum ambigamus, genarum iste in maniacis rubor & emissus
venam sectam præter modum rutilans, cinnabarinus, æstuans &
quasi omni prius sanguis quodammodò disvadet.

§. 11.

Hanc ipsa animalium spirituum cathedra & universitas, p-
laudato illustri *Verulamio* in *hist. V. & M. §. §. 40.* Cerebrum au-

maximè quoad glandulas, constituit. Harum officium esse, ut purissimam æream elaborent lympham, quâ cum contemperatæ lucidæ vitalis flammulæ moleculæ in animales transeant Spiritus, supra §. 7. innuimus: eò ergò quavis de causa deperditò, intemperatus, igneus, impetuosus, & animalibus mentisque muniis impar, ast furori patrandò aptissimus evadat animalis Spiritus, necessum est. Neque enim objecti, fervidioris sc. sanguinis respectu, impedita solummodò hîc est cerebri ista contemperandi actio, velut in Phrenesi & deliriis febrilibus aliis, quin & ebrietate nonnunquam accidit; sed proprio potissimùm ipsius cerebri, eoque vel per ἰδιον ἀθεῖαν, vel per δευτερον ἀθεῖαν, ex intemperie (per quam non nudam qualitatem, sed defectum æreæ purissimæ lymphæ intelligi volumus) aut conformatione, contracto deperdita vitio. Hac np. parte, Hippocratis eloquio, sana, sapimus maximè & intelligimus, & videmus & audimus, & turpia & honesta cognoscimus, malaque & bona discernimus. Eademque ipsa autem & insanimus, & deliramus, cum minimè sana, sed naturâ calidior, aut frigidior, aut humidior, aut siccior, aut aliam quandam præter naturam & consuetudinem affectionem senserit, *libr. de morbo sacro.*

§. 12.

Quò quidem modò decantatam, sed multis hodiè immeritò exosam, animalium spirituum *accensionem*, quam antiquissimæ Hippocraticæ conformem doctrinæ, pro continente Maniæ causâ unò ore allegavit Antiquitas, optimè explicari posse putamus; siquidem & delinquentem hîc sanguinis constitutionem adustæ bilis (modò genuinè hanc interpretemur) nomine non obscure expressit, cui tamen à Platero addita occulta qualitas profectò hîc insons accusatur. Bilis namque materiam sulphureo Θnas sanguinis particulas præbere, & analysis ejus docet, & alias abundè evictum est. His autem errore externo & secernentium hinc viscerum, hepatis præsertim ac lienis vitio, plus justo collectis in sanguine & variè exaltatis, absumtoque frenò harû, lymphæ, sulphuream calidam sanguinis diathesin, exurgere, quam biliosam, & ex incocta lymphæ, adustâ, aut ex confermentatis sylvestribus Θbus, atrabilariam, cum antiquitate vocare possis, quid impedit? quæ verò ad furoris inregiâ mentis sede conceptionem quantum contribuat, ex §. 10. elucescit. Nec adeò diversum

B

hinc

hinc abit ex novissimis C. L. *Bellinus*, quando præmissa sanguinis
malia: Sanguis igitur, inquit, ex calore libero & partibus duris, si
ac fixis compositus per motum suum naturalem à corde conceptum
rivetur ad glandulas cerebri; inibi igitur educi debebunt ex ipso
males Spiritus, qui cum à fixis partibus solvi & elici non possint,
ducentur ex solo & puro calore, qui proinde si quid adhuc re
dantis humidi permixtum habet, in glandulis iisdem deponet, &
rivabitur intra nervos tantum non purus ignis, vel quicquid
potest igni simile ratione velocitatis, impetus & violentiæ, adeo
producentur & fluent per nervos Spiritus maxime liberi, summa
locitate atque impetu præditi &c. *intr. de morb. cap. de mania la*
videndus.

§. 13.

Lucem dictis foenerat *remotiorum causarum* Catalogus, cu
rebus naturalibus, nonnaturalibus, & præter naturalibus istas affe
noster in animalium Spirituum ignitione fundatus inserit, quæ sulph.
gvinis aciendo, exaltando, augendo, lympham corrumpendo, a
mendo, sicq; temperiem cum totius, tum cerebri cum primis im
do, & Spiritus in inordinatos, impetuosos motus concitando, in
movenda indole ista conspirant. Quarum potiores dum hinc deli
animus est, *ex naturalibus* istud *Temperamentum* aptius se huic sist
fectui, quod *Æas*, igneis micantes atomis particulas lymphaticis
tum superiores habet, h. e. *cholericum*, & ex hoc ac melancholicor
xtum, quod *atrabilarium* vocant, quibuscum si *siccior & laxior g*
dularum cerebri constitutio consentiat, accedente irritante occasio
causa, de facili excitari mania potest. In utroque radicata vid
hereditaria dispositio, propagata simul in foetum mediante semi
Spiritu parentum arrogantia cum tota inclinationum seminali
profapia, qua de *Helmontius tract. morb. arch. §. 15. seq. & dem.*
§. 38. videatur.

§. 14.

Ex *nonnaturalium* familia, aer siccitatis calorisve exced
æstu, quo canes etiam in rabiem adigi observantur, furoris conce
onem insigniter promovet, uti veneta ista meretricula post capitis
vacrum capillos solem versus apricans, eodem correpta testa
apud *Ralsincium ord. & meth. cognosc. & cur. maniam, c. II.* Præ
aer

æerem calidior victus potusq; ratio multum confert: quò nomine con-
 fectio anacardina, quæ sapientum aliàs dicitur, stultorum confectio
 Hoffmanno audit, dum quosdam usu hujus memoriam sibi parare al-
 laborantes, maniacos redditos esse, refert l. 2. de med. officin. c. 62.
 S. 2. Pertinent huc spirituum humorumque anomaliam, frustrata
 mumiali confectionatione, inferentia *Philtre & assumpta toxica alia*,
 uti de comestis aconiti foliis *Willisius l. de anima brut. p. 2. c. 12.* & de
 Solano furioso alii annotant, vid. *Sennertus prax. l. 1. p. 2. c. 15.* Ebri-
 etas verò quid aliud, quam voluntaria insania, *Senecæ* elogio? cui
 accedens *lucubrationum*, lymphæ deprædatrix, intempe-
 rantia, fœcunda furoris mater existit; sicut alia inter notum juvenis
 exemplum, qui interdium vino generoso, noctu studiis inserviens, fu-
 riosa morte sublatus est, apud *Höferum in Herc. med. l. 1. de aff. cap. 7.*
Vehementiores tam corporis, quam animi motus, mœror præsertim
 immoderatus, amor, æmulatio, superbia, vindicta & genuina mania
 soror, ira, dum benignum microcosmi rorem absumunt, corrumpunt
 & Spiritus supra modum commovent, confundunt, efferant, accen-
 dunt, quantum contribuant, & *Pergamenus 6. aph. comm. 23 innuit*,
 & hitoria passim obviæ abundè testantur. Nec reticendæ tandem
 sunt *excernendorum, mensium cumprimus ac seminis retentiones*,
 quorum acribus seminalibus effluviis efferatum sanguinis ♀ & cor-
 rupta reflua à genitalibus lymphæ temperiem cerebri & puram spiri-
 tuum schesin imutando, ortarum hinc imaginationum venerearum
 ductu, ad furorem, quem uterinum in fœminis vocant, sæpè sæpius
 incitant: uti de nobili matronâ ex *Platero l. 1. pr. c. 3.* & de Virgine
 apud *Leonem pr. c. de man.* constat, quæ ex retento semine enato ve-
 neris desiderio tanto correptæ furore, ut per agros sylvasque errantes
 quosvis turpissimis gestibus verbisque ad coitum provocarent, & re-
 nuentes convitiis & verberibus peterent.

S. 15.

Ex *præternaturalibus*, causarum vicem subeunt, quæ cerebri
 temperiem & conformationem frangendo, igneam spiritibus dyscra-
 siam conciliant. Sic variolis, febribus ardentibus, epilepsiæ, phre-
 nitidi, melancholiæ, vulneribus capitis, morsibus animalium rabio-
 forum, quin & hominis furentis, successisse maniam, historia testan-
 tur ex *Foresto l. 10. obs. 27.* *Hildano l. 6. obs. 82.* *Boneto in med. sept. p.*

§. 16.

Agmen caufarum claudant res, quæ natura transcendunt sp
ram, quarum tragoediam cum instrumentis suis *Satanas* agit,
morbo se huic immiscere sæpè observatus est. Datum namque
justissimi Numinis permiffu impuro spiritui, pro mirâ, quâ polle
gendi subtilitate animæ sensitivæ, seu spirituum animalium sy
non atomos solùm seu corpuscula heterogenea immittere, adeo
functionibus ejus modò stimulos addere, modò vincula injicere,
dò eas in perversum rapere; sed ipsi se insinuare humano corpori
quasi alteram animam potentiorẽ ei cõextendere, singulasque
tes & membra insolito vigore pro libitu suò actuare, regere & ac
cinora immania ac supernaturalia incitare, veluti CL. *Willifus*
morb. convuls. c. 7. disertè scribit, id sanè longè videtur certissim
Quandoquidem duos illos apud *Matth. 8. v. 28. Marc. 5. v. 2*
Luc. 8. energumenos ipsæ testantur *Sacræ literæ*, & ex his *S. Pat*
plerique idem asserant; quanquam sint, qui ad naturales causas
solutè illa referant & contrà ea morbos omnes dæmoniacos
Kozackio tr. de hamorrh. alii æstument.

§. 17.

Differentia Maniæ cùm ex recensitis hætenus facilè co
gantur, iisdem hîc multum non immorabimur, quæ enim à form
subjecto, causis & tempore potissimum desumuntur. Ut potic
tamen tangamus: I. Ratione formæ, Mania alia est commun
sumta, delirium scilicet furiosum sine febris in genere, quæ no
considerationis est; alia in specie cum aquæ & limpidorum on
um metu & aversione, quæ *Hydrophobia* dicitur & peculiar
meretur tractationem. II. Ratione subjecti, alia est primaria &
diopathica, in qua cerebrum, ejusque incolæ animales Spiritus
se & primario afficiuntur; alia sympathica, aliunde, ex hypoch
driis scilicet, vel utero, tanquam ex foco, affectis dictis Spiritib
III. Ratione caufarum, totuplex est mania, quotuplex extantior
guitur causa; hinc alia hæreditaria, alia acquisita est; alia à philt
dæmone &c. inducta, ex suis quævis eruenda signis, quibus hîc
per

rari, instituti vetat ratio. IV. Ratione temporis, alia recens est, a inveterata; alia continua, perpetuò ferociens æstu, alia interposita vel intermittens: Quæ tamen intermissio rarò sincera est, præsertim quando per se furor desinit. Nonnullos namque, qui penitus uti morbo videbantur, aut veris tempus, aut error in victu, aut casu aliquò proritata ad furorem denuò revocavit, teste præter hos *Areteo libr. 1, de curat. diuturn.*

§. 18.

Visis manix Causis in genere, *Phænomena* restant, quorum tria ex cæteris se explicanda offerunt: furor sc. ἀνωρε, sine febre (essentialis & infallibile morbi hujus ἀρχή) robur insolitum & frigitolerantia, ex ignea animalium spirituum diathesi deducenda. Sitò namque, Spiritus hos naturâ suâ lucidos, humidos, ex igne & aquâ, certâ lege confœderatis, juxta *Hippocratem* contemperatos esse, texturam eorum talem ipsæ animales operationes, non ignis tantum vigore ad evibrandas actiones, sed & aquæ molliæ ad recipiens impressiones perficiendæ non obscure videntur requirere, oportet sanè ex vitiatâ horum symmetriâ, dum vel ignis exorbitat, aut deficit, vel aqua, spirituum crasin ac formam multum immutari, & proversâ horum anomaliâ, sensuum etiam motusque diversa scaturire. Id quod citatò de diætâ librò expressè pronuntiat laudatus *Alexander*: Ex his autem, *ajens* (igne & aquâ) ubi contemperationem minima habuerit, prudentia & memoria maximè valet. Quod si autem aliquo super inducto usa fuerit & horum quodcunque increverit, contabuerit, imprudentissima evadit. Et inferiùs paulò: Prudentis igitur & imprudentis animi hæc contemperatio causa est, vetat à me scriptum est.

§. 19.

Sicut ergò Serenitas spirituum & temperatus splendor hilarem animum ac prudentissimam mentem, cujus quippe vigor à Spirituum vigore maximè pendet, conciliat: Sicut e contrariò exsuperans eorum caliditatem aquositas torporem infert, in stupidis, & concentratio eorum tenebræ in cœcilitiam cum terrore incutiunt, quem externæ illæ diæmones non possunt, in melancholicis; Sic intemperatus ac flammeus eorum vigor, mentis eludens regimen & corporis ultra efferritens ambitum,

*furorem, audaciam, vigilias & similes sibi specierum excitat
producit in maniacis. Vid. Hippocrates l. c. Sunt nempe Ma-
si loqui ita fas est, melancholici inversi. Hi taciturni
omnia timent, illi nihil; sed clamosi sunt, vociferantes, co-
ptus continuè deliros foventes. Increpant amicissimos, obvios
cunque bestiarum instar invadunt, lædere gestiunt & morfu, ubi
bus ac quibuscunque possunt modis, ni caveant, lædunt. Et
mens in efferatos ita Spiritus lucere ritè non potest, nec pudore
lum præ se ferunt, nihilque pro sano, ac ne pro homine quidem
aut patiuntur, d. propria stercorea devorant, industria permer-
quin in vincula, lectum, stramina, vestes secq; ipsos sæviunt, & fi-
signa exerunt. Quamvis autem illum non rarò occultent
blandos & humanos simulent, iis tamen non æque fiden-
quandoquidem per insidias exercere furorem intendunt. Co-
munes tamen cum melancholicis habent vigilias & p-
tasmatum continuam volutationem, ut adeò maniaci
gis ad extra, melancholici ad intra magis delirent. *Ingenti-
que robore pollent*, ut larvis illos agitari & à damoni-
invectam esse insaniam, vulgus sibi persvadeat, dum pluri-
perantes hominum vires & vincula rumpunt & fores effring-
flammigeris æstibus ardentium instar leonum, non homin-
quod verò robur *verum* partim est, ob citatum ignitorum &
ratorum Spirituum continuum in musculos & tendines imper-
partim *quasi tale*, ob mentis impeditum usum, undè cùm a-
cissimi sint, & perstent, nec pericula timeant, ea agunt, quæ
mentis non præstent, nec audeant. Audaces & hinc fortuna j-
Intensissimos prætereà aëris rigores denudati licet, non senti-
(rarius siquidem hoc lædi observati sunt, ut qui
Riverius pr. l. 1. c. 13 annotat) non quod ex mentis
miseratione insensibilis diffluens radius, virtute sua,
elementis superior est, amentis corpus mortali frigoris importun-
eximat, ut *Helmonius tr. dem. id. §. 43.* opinatur: Vulnere
& plagas facile perferunt, carnes crudas & res foedissimas devor-
nec gravissimos foetores, sensu quasi omni destituti, percipiunt m-
aci; quia recipiendis omnium horū, hinc & percipiendis impre-*

is incapaces sunt ob liqvidi defectum igniti Spiritus, quos flammæ
li vigore ferventes rubensq; vultus depingunt. *Febri* verò, quod
nō monendum locō erat, *carere*, testatur calor & pulsus respectivē
abilis, & absentia læsarum actionum vitalium, præsentia aliarum.
eas namque maniacos cæterā sanissimos, nisi quod insani sint,
nt, voraces sunt, vix saturandi sæpe. Testatur morbi longitudo,
cium, vincula vitalia, sanguinem & lympham non dissolvi ita, ut
bribus fit totō die; quia nulla adest fermentatio præternaturalis,
a putredo, ut loquebantur veteres, sed æqualitas adest in illā
intemperie.

§. 20.

Enumerata symptomata si modum excedant, inauspicatam
nosin habent, juxta 6. aph. 53. ubi Cōs: αἱ παραφροσύναι, αἱ
μετὰ γέλῳτι & γινόμεναι, αἱ σφαλέσσαι, αἱ δὲ μετὰ σπασμῶτι,
σφαλέσσαι. Deliria cum risu accidentia, tutiora. At cum ad-
o studio, seriā audaciā & excessiva ferociā, periculosiora. Quan-
n enim morbus, ob ipsam æquabilem efferationem & non disso-
vitalia vincula, per se lethalis non sit, curatu tamen tam sua na-
quam ob ægrorum, tum medicis, tum sibi met ipsis inimicorum,
edientiam, difficilior, & diuturnus, quin imò, si ab exhausta ce-
lymphā & hecico quasi cerebri statu, eo usque efferati sint
us, ut concentrici reddi nequeant, ope nostra ut plurimum pla-
curabilis est, nisi DEUS & natura eosdem restituat, ut excellen-
ius *Ammannus in Paranesi ad disc. p. 188. monet.* Quò *Senex*
n 6. aph. 21. respexit: Τὸ γὰρ inquiens μαινόμενος κίρτων ἢ
ῥροϊδῶν ἐπιγενομένων, μανίης λύσις: quo de, ut & aliis, quæ
ume ventus spectant, latius, sed eleganter egit laudatus *Bellinus l. c.*
seqq. Quia ergo diuturnum malū est, securitatis causa in peculia-
s claustris, *Tollhäusern* / optimo consilio custodiuntur, ubi ad
nam sæpe senectutem inter foedissimas sordes, & summas viven-
niferias miserrime tandem finiunt vitam. Curati autem simpli-
plerique fiunt & statis sæpe periodis furoris accenduntur de-
faces.

§. 21.

Curationis summa in hoc præcipue consistit, ut Spiritus ani-
malis

malis temperiei, puritati, nitore & motui pristino naturali restitui.
Ad quam obtinendam in id laborandum unicè, ut effrene feroces ac igniti Spiritus demulceantur, temperentur, ligentur, effere sanguinis sulph. dometur & lymphæ incocta ac deficiens restituatur.

§. 22.

Ex *Fonte Chirurgico*, sanguinis æstus ventilant ac effere Spirituum motus potenter coërcent ac supprimunt crebriores sanguinis per venas arteriasque minores, μέχρι λειποθυμίας emissi, quandoquidem multos maniacorum, a medicis derelictos laræ & frequenti sanguinis missione restitutos esse, *Plateri* aliorum observationibus constat. Nec de nihilo omnino esse sanguine tulini, v.g. vel ovilli, initium utpote & ab omni fere affectu initium animalium, in venam maniæ, famosam, ut fit, ab initio exoletam jam fere *transfusionem*, experimenta svadent *Parisiis* de quibus *Acta philos. Societat. Reg. in Anglia Mens. Febr. 1668 Jun. 1668. consulantur. Vid. etiam Lovverus de Corde.* Mu quoque auxilii promittunt *Practici* ex cucurbitulis scarificatis, cauteriis, Trepano & ultimis istis, licet non usitatis æque remediis stratione & apertione apicum digitorum *Paracelsica*, in quibus similis tamen cautius procedendum.

§. 23.

Ex *Pharmacia* peno, primo se loco nominanda offerunt validiora *Emetica*, præsertim, ☉is splendentia radiis, ut sunt trum ꝑij ☉re, ☿ vitæ, ♀ emet. cum ☉ fulminante vel cinnabari maritati &c. Hæc namq; latentem in ventriculo & conterminis partibus si non mineram, nutriculam certe morbi, exterminant ipsos ferocientes Spiritus, motibus istis ventriculi consternatos compellunt ac in ordines quodammodò cogere docta sunt, ut mireris, quomodo mox inde maniæ fiant. Nec *Clysteribus emollientibus*, si ordinarie alvus adstricta sit, & medicamentis decostruentibus, laborinis, ♀eis, ♂libus, pro sedandis primarum viarum effervescentiis & parando adustis biliosis humoribus exitu sæpius usurpari laus deroganda: ut sunt Infusum & extract. hellebori nigri simpliciter, in ▽ anagallid. dissolutum, crysalli ♀i s. & ♂les, ☉ simpl. & Dres, Crocus ♂is aperitivus, Tr. ♂ ♀is, pomat. cydoniat. ma

arindinata, accessione arcani Φ i, liquoris \mathcal{S} tial. Spirit. Φ i,
*ci, pro circumstantiarum ratione roborandæ; quorum virtutes
sanguinis etiam emanant massam, corrigendæ sulph. hujus dia-
si apprimè convenientia.

§. 23.

Sedatō sic quodammodò spirituum humorumque impetu, &
ato penitiori aliis remediis aditu, in auxilium vocanda sunt, quæ
ritibus concentrandis, sanguinis sulph. obtundendo, & lymphæ vi-
randæ in furoris exterminium unitâ vi conspirant. Ex his ut po-
ra quædam trium regnorum referamus, internè eminent (α) *ano-*
a, tam fixiora mineralia, \oplus lata, Φ rea, \mathcal{G} lia & Cinnabarina fixiora,
spirituum humorumq; serenativâ & sedativâ illustria; ut sunt sulph.
i anod. & qui hujus ratione multum præstat, Spirit. antepilept.
rtmanni, sulph. \mathcal{G} nij purius & fixius tertiæ præcipitat. cum Spir. \oplus li,
ictur. \mathcal{G} nij genuina, Cinabar. nativ. granulata sublimata & lon-
re circulatione magis fixata, & \mathcal{G} lis, communis, aut \mathcal{Q} is ditata astro,
bilior; quàm *Vegetabilia*, & quod in genere anodynorum omnium
x est, minimum mole, at maximum facultate, *Opium*, fermenta-
nis præsertim beneficio, enchiresi *Langelottianâ* aut *Boyleanâ*, cor-
tum. Cujus blandum resolubile sulph. sicut ∇ eis substantificis nu-
efferatum sanguinis sulph. frenando, hiantes cerebri poros occlu-
do & ferocientes in istis Spiritus ligando, sicque temperie cere-
quadantenus restitutâ, exoptatum somnum procurando, hîc in-
atissimum; itâ sine illis, ob microcosmici menstrui, lymphæ de-
um, frustraneum prorsus est, monente more suo Excell. *Wedelio*,
mænit. mat. med. p. 445. nec inoxium omninò, annotante plus ju-
quidem, *Helmontio tr. de m. id.* Ad restituendum ergò hunc rosci-
n defectum & temperandas cerebri glandulas, anodynis jungen-
(β) *ερεψυτικὰς humectantia*, ∇ nim. simpl. aut hordei, \oplus depu-
o, \mathcal{G} to alterata, vel, quod specifici loco extollunt, decoctum ana-
lid. & fumar. cum sero caprino, Spirit. \oplus li vol. cephal. aut
legmate hujus irroratum. Commendant se quoque ∇ æ refri-
antes, bugloss. borragin. nymph. lactuc. anagallid. hyperic. ce-
nigr. & nomine hoc composita ∇ hypnotica *Dorncrellii*, accessu
semi-

seminum 4. frig. maj. pœon. pap. alb. lactuc. amygd. dulc. in *Em-
 siones*, solatia maniacorum, aut cum acidulis in *Julapia* redactæ, c
 brius, etiam potus ordinarii loco, largiori modulo, usurpandæ. I
 ferimus huc ad restituendam cerebri humiditatem, contemperan
 spiritibus debitam, magni semper æstumatas genuinas perlarum
 lutiones, quæ cœlo suo hyadas stellasque pluviales continent, gr
 & balsamico rore humidum radicale foventes, siriumq; microcos
 marcorem & cerebri siccitates inducentem imbribus suis tempera
 tes, experto acutissimi *Job. M. Marci à Kronland* iudicio, in *Consil. secu*
 His (γ) accedant ex ☉ veluti creaturâ ad condensandos Spirit
 propriâ & electâ, juxta laudatum *Verulamium l. c. p. 527* parata: ☉
 videlicet depuratum, ☿at. ☿lat. corallat. perlat. ☿t. Enisat. sang
 nis utpote rarefactionem nimiam & consequentem lymphæ de
 ctum, exhalationem, incoctionem remorantia & flammeâ uume
 fficitatem mirè supprimentia. vid. *Sennertus l. c. 5 (d)* efferatum sa
 gvinis sulph. itidem insigniter obtundentia, ☿tantia & adustum p
 renales tubulos excludentia, *acida* : ut, succus citri, acetosell. acet
 ☿minerales acidi, ☉, ☉, ☿, ☿li striat. volat. cephal. roridum ☿
 phlegma, abstractione à ☿ ☿recens ☿to anodynâ vi imbutus, ☿ap
 rit. Penot. Tinctur. aperitiv. Moeb. simpl. & ☿t. Mist. simpl. ☿l. Clyst
 ☿nij sulph. & cum his paratæ Tinctur. ros. fl. 4. cord. bellid. & c. Nec
 Spiritus, sangvinem lymphamq; lumine suo ac heterogenorum h
 stilium odorum absorptione & per convenientia cribra exclusion
 serenantia ac concentrantia *terrea, marina, metallica* omittenda sur
 Laudantur præter enumerata Cinnab. & ☿lia, cerussa ☿nij. bez. m
 nerale simpl. & compos. ☉re, Dre, ☿e, ☿le, Sachar. Eni, ☿, Tinctur.
 magist. Dnæ, conchylia, lap. 69. corallia, horumq; Tinctur. temperat
 terra sigillat. bolus armen. perlæ. lap. pretiosi & ex his c. aliis compo
 sita officinalia, species de gemmis fr. diamargarit. fr. cordiales ten
 perat. specif. cephal. pulvis epilept. March. cord. albus, confectio d
 hyacintho, Electuarium de gemmis Mesue & c. Hæc autem cunct
 inter se & cum aliis pro varietate circumstantiarum ita miscere & op
 portunô tempore, nunquam autem non cum humectantibus, propi
 nare convenit, ut plures simul ac potiores scopos feriant.

Ex *specificorum* numero, apud collectores horum ubertim
lendo, *asininum sanguinem* retrò aures collectum celebrem fecit
D. D. Michaelis, referente Fr. Hoffmanno, *meth. med. p. 291.* in fre-
quentem simul usum tracta Tinctura anagallid. & hyperici *Mynsichti*,
us auxilii potissima ratio in seminalibus torpidi animalis ideis,
iosos spiritus placantibus, quærenda forsan, non neglecto tamen
lecto simul inde sudore.

§. 25.

Inter *Topica, epithemata* arrident *refrigerantia* & *tempe-*
ra ad testes, pulsus, frontem, ex ∇ ros. nymph. hyperic. semper-
. decoct. lactuc. aceto ros. \odot gto, sach. Bni, camphora, opio,
bus Spir. & sanguinis æstus mire compescitur. vid. *Rulandi cu-*
emp. cent. 1. de mania. Nec de nihilo est opium thebaic. cum
phora in vino, vel ol. ros. dissolutum & narium foraminibus,
poribus ac pedum plantis inunctum, juxtà *Hollerium in oper.*
St. c. 6. p. 38. Spiritibus v. blandius demulcendis & corrigendæ
ebri intemperiei maximè conferunt *animalcula viva*, catelli, gal-
e, columbæ, hirundines, dissecta & calidè bregmati admota, vid.
erius in prax l. 1. cap. 13. de man. Ad totius denique corporis
xarescentium capitis glandularum humectationem, *Balnea* ∇
is, humectantium, refrigerantium & paregoricorum admistione
peratæ, It. *pediluvia* & *capitiluvia* convenientia laudatissima sunt.
ibus ultimò *submersionem in aquam* à *Celfo lib. 5. medicina sue*
27. ad hydrophobiam commendatam, & in Mania quoque ab
montio l. c. §. 44. seqq. exemplis comprobata, addimus, ut
refacti hac ipsa exorbitantes & oestrò velut perciti Spiritus remit-
e à fastu & in centrum redire suum discant.

§. 26.

Pharmacix *Dietæ* etiam exacte respondeat. In *vitali* igitur
fit temperatus, moderatè humidus, ad frigiditatem tamen incli-
nans.

nans, & inspersione plantarum in frigidantium ac suaveolentium,
vitis, salicis, hyperici, borrag. bugloss. fragar. fl. ros. nymph. nec
terræ recentis & puræ odore, quem ad compescendos Spiritus in d
tiis habet laudatus *Verulamius l.c. p. 530.* alteratus, & emanantibus
Croco, opio, camphorâ particulis imprægnatus. In *Naturali*,
Aer sit tenuis, frigidior, humectans, quem *Hippocrates l.c.* præscri
bit in genere constans, ex quibus dulces halitus, roris opifices, e
runtur. Potus sit ∇ fus, copiosus, \odot sis, acidis, oleosis blandis ebr
In *Animali*, excretoria consveta sint aperta. Motus corporis, qui
licet, compescatur. Si moderata consilia nil valeant, severior,
prudens adhibeatur disciplina. Ligetur æger lineis vinculis, & fer
ad resipiscentiam & rationis leges reducatur. Animi pathem
ethicâ moderatione componantur. Deliniantur efferrati Spiritus
mellitis verborum globulis, & blandisonis musicæ modulis ac sva
bus *ἀναθυμίασις* demulceantur. Tribus : in id nitamur op
omni, ut communi sensuum motusq; vinculo, somno, ligati Spiritus
ad pristinam redeant temperiem, advocata Omnipotentis ope, c
jus Nomini, quo cœpimus & finimus, sit laus & gloria
æternatura.

F I N I S.

